

[Alfred Hansen]

tid med at behandle det endnu en gang. Men vi bruger enhver lejlighed til at gøre opmærksom på vores synspunkter vedrørende uddannelsesstøtten.

Jeg vil godt ved denne lejlighed bebrejde regeringen, at den for det første ikke har taget virkeligt initiativ til en forbedring af de uddannelsessøgendes økonomiske forhold. En anden bebrejdelse til regeringen skal gå på, at regeringen arbejder usandsynlig langsomt. Hvis regeringen virkelig havde prioriteret en forbedring af de uddannelsessøgendes forhold, så havde man for længst taget et initiativ dertil. Det var i øvrigt et af de programpunkter, som spillede en afgørende rolle i valgkampen op til 15. februar 1977 fra den tidligere undervisningsministers side, at man ville revidere Statens Uddannelsesstøtte. Indtil nu er der intet sket, det næste års tid vil der intet ske, og man kan efterhånden fristes til at tro, at regeringen reelt ikke ønsker at forbedre forholdene. Så skal man bare sige det rent ud; det er en ærlig sag, men så skal man tone rent flag og sige: vi gider ikke beskæftige os med de uddannelsessøgendes økonomiske forhold – og så fortælle, hvad de så må gøre.

Det foreliggende forslag fra DKP kender vi jo. Det var til afstemning sidste år og blev nedstemt. Vi har det nu igen, og det skal jeg ikke bebrejde DKP; DKP har ret til at fremsætte sine forslag.

Vi har ikke ændret opfattelse med hensyn til en forbedring af uddannelsesstøtten for de uddannelsessøgende. Vi kan godt acceptere, at man lader de 16–18-årige blive omfattet af Statens Uddannelsesstøtte. Når vi ikke foreslog det i vores forslag, så var det ud fra en juridisk betragtning: at man først er personligt myndig, når man er 18 år, og man kan først påtage sig en låneforpligtelse, når man er personligt myndig. Men vi vil gerne acceptere, at man også lader de 16–18-årige komme ind under Statens Uddannelsesstøtte.

Selv om vi mener, at man skal afvikle stipendieordningen til fordel for rentefrie og afdragsfrie statslån, så vil vi også kunne acceptere en eller anden form for stipendietildeling til de 16–18-årige, altså til unge under 18 år. Vi kan vel også dér acceptere, at man ser på forældrenes indtægtsforhold, men det er et ufravigeligt krav, hvis vi skal støtte disse hensigter, at det så er forældrenes bruttoindtægt, der danner kriterium for tildelingen.

Vi ved, og samtlige undersøgelser på dette område afslører, at stipendierne ikke bliver givet til dem, der har virkeligt behov, at det er de forkerte, der får dem. Vi ved jo udmærket godt, at den skattepligtige indtægt ikke er et synligt bevis på, hvad en familie har at leve af. Derfor skal jeg spørge ministeren – da regeringen jo stadig fastholder, at en del af støtten skal være i form af stipendier – om ministeren vil overveje at lade bruttoindtægten være kriteriet for tildeling af stipendier fremover i stedet for den skattepligtige indtægt.

Man kan også med god grund kritisere den revision af uddannelsesstøtten, som regeringen har foreslået, idet man vil bruge uddannelsesstøtten som regulator for den uddannelsespolitik, regeringen ønsker at føre. Det er helt oplagt, at det, der er lagt op til fra regeringens side, går på, at man skal tvinge, indirekte i hvert fald, de uddannelsessøgende til at vælge en kortere uddannelse. Jeg vil vove den påstand, at det netop er de unge, som ikke er så økonomisk velfunderede, som kommer til at betale det gilde, og derfor vil man fremover se, at folk fra mindrebemidlede hjem i stadig mindre udstrækning får reel chance for at få en længerevarende uddannelse. Det kan jeg beklage meget, og vi kan ikke støtte DKPs forslag som helhed.

Steen Folke (VS):

Dette lovforslag har en lille forhistorie: for nogle måneder siden aftalte SF, DKP og VS, at partierne ville orientere hinanden, inden nogen af os fremsatte selvstændige forslag på uddannelsesstøttens område. Hensigten hermed var, at det skulle undersøges, om der kunne blive tale om fælles initiativer. Stor var derfor fru Ebba Stranges og min forbløffelse, da fru Gertrud Stjernholm Nielsen for 6 uger siden meddelte os, at DKP på egen hånd havde indleveret et forslag om forbedring af Statens Uddannelsesstøtte.

Min forbløffelse blev ikke mindre, da jeg så DKPs forslag, for det viste sig, at forslaget i forhold til DKPs tidligere forslag imødekom VS' synspunkter på det eneste punkt, hvor vi havde en væsentlig kritik af DKPs tidligere forslag, nemlig vedrørende uddannelsesstøttens afhængighed af forældreindtægt. Jeg synes, det er helt fint, at DKP har bevæget sig på dette punkt, men der er altså